

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 272. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992358369936/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Det gaar meget godt med Fichte her, man lader ham i Fred. Nicolai har ladet sig forlyde med, at man ikke i ringeste Maade vil bekymre sig om ham, kun maa han ikke holde offentlige Forelæsninger; det vilde ikke blive godt optaget. Jeg kommer ganske fortræffeligt ud af det med Fichte, og jeg føler mig overhovedet saa vel tilpas i denne Forsamling af Filosofer, som havde jeg aldrig været vant til noget Ringere. Kun har jeg en vis Angst for Fichte; dog det ligger ikke i ham, men mere i mine Forhold til Verden og til Friedrich — jeg er bange — dog maaske tager jeg fejl. Skrive kan jeg ikke et Ord mere, Kære, thi mine Filosofer løber uophørligt op og ned af Gulvet, saa jeg er nær ved at blive svimmel.»

Dette er da et lille husligt Optrin af Dorotheas Liv i Berlin. Man befandt sig saare vel sammen, og Fichte fattede en Plan til stadigt Samliv. Han arbejdede paa at bevæge Friedrich til at blive i Berlin, og faa Wilhelm med dennes Kone til ligeledes at flytte dertil. «Lykkes dette, saa danner begge Schlegelerne, Schelling, som ogsaa maatte bringes til at flytte derhen, og vi én Familie, lejer en stor Lejlighed, holder én Kokkepige o. s. v.»^{*)} Det blev ved Plancen. Brødrene Schlegels Damer kunde ikke komme ud af det sammen. Men virker det nu ikke som et Pust fra en anden Verden, naar man midt under al denne Omhu for Fichte og Harmen over den Uret, som sker ham, finder Ord som disse i Dorotheas Breve: «Jeg takker din Moder hjerteligt for det kære Helgenbillede. Jeg har det altid liggende for mig. Det synes mig, at jeg selv ikke havde kunnet vælge mig nogen anden Helgen, hun passer ret for mig. Billederne og de katolske Sange har rørt mig saaledes, at jeg er fast besluttet paa, naar jeg bliver Kristen, da at blive Katolik.»^{**)} Ingensteds føler man vel tydeligere end her den romantiske Aandsretnings religiøse Forvirring.

Dog Dorothea er ikke det eneste Kvindeportræt i *Lucinde*. Under sine Udviklingsaar lærer Julius en udmærket Kvinde at kende, som skildres saaledes: «Denne Sygdom blev helbredet og fordrevet ved det første Syn af en Kviade, der var enestaaende i sin Art, og som for første Gang ramte hans Aand helt og i Midten . . . Hun havde valgt og havde givet sig hen; hendes Ven

^{*)} *Caroline* I, 254, 259, 261.

^{**)} *Caroline* I, 293.